

Našli so pri njemu večo svoto denarja ter razno-
vrstnega orodja za ulome. Gaberjana so izročili garni-
zijskemu sodišču.

Kolera v Teheranu (mesto v Aziji) se silno širi.
Nekaterega dne umerje do 900 ljudi in ne morejo
rseh zakopavati, ker ljudje bežijo iz mesta v gore.

Redek mož je Hrvat Roko conte Dianovič,
ki je pred kratkim na svojem svetovnem potovanju
prišel v Zagreb. Mož je sedaj 50 let star, potuje pa
še od svojega 15. leta in je obhodil skoraj že ves
svet. Udeležil se je tudi različnih vojsk, tako n. pr.
leta 1873. vojske na Španskem, ravno istega leta
vojske med Kubo in Virginijo, l. 1880. vojske med
Peru in Čile, l. 1901. revolucije na San Dominigo
in nazadnje se je bojeval v Burskih vrstah. Ču-
den mož!

Kobilice so se prikazale v nekaterih krajih na
Ogrskem v taki množini, da se je moralo odpraviti
v ondotne kraje več vojaštva, da jih zatere.

Strašen umor ministra. V Petersburgu je nek
nihilist vrgel pod kočijo, v kateri je sedel minister
znanjih zadev, Plehwe, bombo, ki je mistra, nje-
govega tajnika, kočijaža, konje in voz na tisoč koscev
raztrgala. Plehwe je bil grozen okrutnež, ki je ljudi
kar trumoma v Sibirijo v prognanstvo pošiljal, ako so
le količkaj bili sumljivi političnih pregreškov. Čudne
reči se kuhajo na Ruskem; nezadovoljnost ljudstva
je priklopela že skoraj do vihunca, ker notranje gospo-
darstvene in politične razmere so neznosne, povrhu pa
še dohajajo iz bojišča vedno žalostnejša poročila. —
Pač na vsak način slaba tolažba za naše pervake,
ki slikajo slovenskemu kmetu Rusijo kot obljubjeno
deželo, kjer se kar cedi medu in mleka.

Na ženitovanjskem potovanju sta storila smrt
neki K. Duniszky in njegova mlada nevesta. Napra-
vila sta iz Reke v mali barčici izlet na morje, kjer
pa je vihar barčico prekucnil, da sta oba utonila.
Doma sta bila iz Galicije.

Dober „kšeft“ za „sveto cerkev“ je v Lourdu.
Kakor poroča nek jezuitski list, prišlo je tjakaj od
aprila do oktobra lanskega leta pol milijona romarjev.
Ako je vsak romar tamkaj pustil le 5 kron, znaša
to že velikansko premoženje. Razposljal se je iz
Lourda čez stotisoč steklenic „čudodelne vode“, maš
je bilo plačanih blizo 28 tisoč, molitvic pa 1 mi-
lijon 138 tisoč i. t. d. Koliko se je darovalo sveč,
srebra, zlatu in dragih kamnov, o tem molči jezuitsko
poročilo.

Gospodarstvene in gospodinjske stvari.

Nekaj črtic o izreji žrebet. Žrebeti, ki se trajno
držijo v hlevu, (kar se da pogostoma opazovati) osta-
nejo slabi, zaostanejo v razvitku. Slabe in suhe noge,
neprimerno velik trebuh, kakoršnega ima mnogo vprež-
nih konjev, je navadna posledica večnega stanja v
hlevu. Žrebe se mora posebno v prvih dveh letih
mnogo na prostem gibati. Po leti naj se pridno spušča

na pašo, po zimi pa se naj na dvorišču izprehodi ali
izpreleti. Toraj le na prosto s žrebeti, kolikor
mogoče.

Kozji hrbet pri konjih. Ako ima konj suh, močno
na ven štrleč, grebenčast hrbet (hrbtišče), tedaj pra-
vimo, da ima „kozji hrbet“ (Scharfwiderrist). Ta je
vzrok raznovrstnim poškodbam, natiskom i. t. d., ka-
tere jim povzroči komot ali pa sedlo. Pri nakupu
konj je treba na to hibo dobro paziti in se od pro-
dajalca ne dati opehariti, akoravno morebiti ravno
zategadelj svojo žival mnogo ceneje ponuja, kakor se
je kupec nadejal. Konji s kozjim hrbtom vedno po-
trebujejo posebno opravo (Geschirr), da se zamorejo
vsaj količkaj rabiti in pred nerabljivostjo obvarovati.
Posebno sumljivi so uni konji, ki imajo na hrbticu
stare, blede natiske, ki se vidijo, kakor da bi liščaj
po njih rasel. Taki konji postanejo pri težjem delu,
posebno v vročem poletju, za dalje časa nerabljivi
ter potrebujejo mnogo postrežbe, predno da se za-
morejo brez skrbi zopet upreči. Boleno žival upregati
pa je še bolj nevarno in se za pametnega gospodarja
tudi ne spobobi, ker to je sramotno mučenje živalij.

Kadar se teleta odstavljajo, in to se zgodi na-
vadno v sedmem ali osmem tednu, tedaj moramo
na nje posebno pazko imeti. Navaditi se morajo po-
lagoma na drugo hrano. S prvega naj se jim zmeša
v mleko, kateremu je nekoliko vode prilite, rženih
ali pšeničnih otrobov, veljajo pa tudi ječmenovi otrobi.
V presledkih naj se jim da tudi celega ovsa (toda
ne preobilo) in dobrega sena, kateremu sme biti pri-
mešane tudi nekoliko detelje. Trdo, debelosteblasto
seno za teleta ne velja, najmanj pa šarnica in enake
trave. Dobro je, ako se da teletom včasih malo lanu
ali pa lanenih krovajcev (Leinkuchen).

Da se jajca dalje časa nepokvarjena ohranijo,
poslužujejo se gospodinje različnih sredstev in pripo-
močkov, od kojih se pa le malokateri povoljno ob-
nese. Za daljno shranitev jajc odbrati se morajo le
taka, ki so resnično in zanesljivo še friška in nepo-
kvarjena (neskaljena). Da se o tem prepričamo, djati
jih moramo v posodo z 1 litrom vode, v kateri je
raztopljene 120 gramov kuhinjske soli. Za shranitev
so sposobna le tista jajca, ki se potopijo, ker taka
so nepokvarjena. Vsa una jajca, ki v tej raztopljeni
na površju plavajo, se za shranitev ne priporočajo.
Nato se vzamejo za shranitev sposobna jajca iz vode,
čedno in suho obrišejo ter prevlečejo (namažejo) z
vazelinom ali pa položijo v apneno vodo. Tudi v
vodenem steklu (Wasserglas) se dobro ohranijo. Da ti
jajca potem pri kuhanju ne razpočijo, vbodi jih pred
kuho z debelo iglo.

Uši pri kokoših (kurah). Ako kokoši peruti po-
vešajo ter jih ne priklepajo gladko k telesu, tedaj je
to skoraj gotovo znamenje, da so se jim usnadale
na glavi uši, ki so sicer s prvega tako majhne, da
jih komaj zapazimo, ali pozneje zrastejo debele, ka-
kor ripsovo zrnje. Sčasoma oglodajo celo kožo z
glave in prevrtajo tudi čepinjo. V tem slučaju po-
stane kokoš neobčutljiva, zatrisne oči, ne je več, stoji
mirno, dobi beli jezik in konečno vsled gladu pogine.

To opazujemo pogostoma na mladih, pa tudi na starih kokoših. Najboljši in najzanesljivejši pripomoček zoper kurje uši je ta, da kanemo kapljico ribjega olja kokoši na glavo ter dobro razmažemo. Uši hipoma poginejo in se nikdar več ne prikažejo.

Kako se svinjske gnjati čez poletje dobro ohranijo? Ovojene gnjati dobro obriši ter jih križema zloži v kak sodček ali v kako drugo pripravno posodo. Nato jih polij z razpuščeno maščo (mastjo, Schmalz), tako da so gnjati ž njo dobro pokrite. Ako rabiš kako gnjat, postrgaj ž nje maščo, ali pa jo deni v toplo vodo, da se mast sama odlušči. Ostala mast se mora prepustiti in je nato zopet za rabo. Paziti pa moramo na to, da gnjati ne polijemo s pre vročo maščo, ker bi se sicer pokvarile.

Iz petrolejevih flaš preženemo duh, ako jih izmijemo s sodinim lugom (Sodalauge), nato s čisto vodo izplaknemo in potem še s solitrovo kislino izmijemo. S posledno moramo previdno ravnati, ker je strupena. Naslednje moramo flaše (steklenice) še s špiritom izmiti, nakar petrolejev duh popolnoma izgubijo.

Smešnice.

Dobro jo je pogodil. Nek župnik je pridigoval, da mu naj farani vse take knjige prinesejo, katere bi jim znale pamet zmešati, da jih bode pokončal. Popoldne prinese župniku star kmetič neko knjigo s pripombo, da mu tista dela največ preglavice. Ko je župnik knjigo v roko vzel, spoznal je, da je — davčna (štiberska) knjiga.

Nista se razumela. Star možek pride v lekarno ali apoteko ter zahteva prašek proti ščurkom (grilom). Lekarnar ga vpraša: „Za koliko pa?“ nakar mu možicelj urno odgovori: „Jih pa nisem preštel.“ Lekarnar: „Na, na, vprašam Vas: za koliko denarja?“ Možek: „No, pa dajte, da bojo imele te beštije dosti.“

Prenagel je bil. Katehet vpraša v šoli: „Kaj pa sta bila sveti Peter in sveti Pavel? Kdo ve?“ Vsi učenci so tiho, noben se ne gane. Nato hoče katehet malo pomagati ter reče! „Sv. Peter in sv. Pavel bila sta a-a-apo . . . .“ Zdaj se hitro oglasi en deček: „Sv. Peter in sv. Pavel sta bila apotekarja.“

Na železnici. V enem in istem kupeju sedela sta dva možka. Eden je bil strasten kadilec, drugi pa tobaka čisto ni maral. Ko je prvi hudo palil svojo cigaro, reče drugi: „Tisoč vragov, tu notri zdaj pa že smrdi, kakor da bi se same svinjske ščetine smodile.“ Na to reče drugi prvemu, ki je bil precej kosmat: „Pardon, morda vendar nisem prišel z mojo cigaro Vašim barusam preblizo?“ —

Pisma uredništva.

Večim dopisnikom: Kar smo že tolikrat naznanjali, ponovimo še enkrat, da dopisov brez podpisov nikakor ne priobčimo. Tudi takim dopisnikom, ki niso naši naročniki, ne moremo ustreči.

Dopisniku iz Kamnice: Dogodek niste natančno opisali, posebno niste naznanili, kaj je bil povod unemu nastopanju dotičnega gospoda. Opisati morajo se nam vse okoliščine natančno in resnično, potem šele zamoremo dopis ponatisniti. To naj bode Vam v ravnilo!

Dopisniku od sv. Barbare v Halozah: Se ne sprejme, ker . . . berite! Večim dopisnikom!

Večim cenjenim poročevalcem: Ne zamerite, da zaradi primanjkanja prostora ne moremo vsem ustreči!

Kdor želi imeti pravico za prodajo „Stajerca“ naj se ustmeno ali pa pismeno obrne na naše upravnistvo, ki mu bode potrebno takoj priskrbelo.

P. H. Fair Haven Allg. Amerika: Hvala, smo sprejeli. Pozdrav!

Prošnja našim naročnikom.

Prosimo naše cenjene naročnike, ki nam še kaj naročnine dolgujejo, naj nam isto brez odlaganja dopošljejo, da se jim list ne ustavi. Prihranite nam trud in zamudo, ker pri tolikošnjem številu naročnikov da nam opominjevanje in terjanje vsakega posebič zares preveč opravka, kar morate sami uvideti. Pri tej jako nizki ceni našega lista Vam je gotovo mogoče zaostalo naročnino takoj vplačati. V naših uradno kolekovanih knjigah natančno zabeležimo, kolikor in do kedaj da je kdo vplačal, toraj se ni bati kake pomote. Razširjajte naš list med sorodniki, prijatelji in znanci ter jim povejte, da dobi z našim posredovanjem vsak tere naših naročnikov vsakojaka razjasnila zastonj, ki jih želi v državljanskih, političnih ali v pravnih zadevah. Bodite toraj tudi Vi proti nam pravični, kakor smo mi proti Vam uslužni in do skrajne meje potrpežljivi! Pozdrav!

Upravnistvo.

Pri zdravljenju različnih ran se mora paziti, da se rana šele takrat zaceli, ko se je že odstranilo iz nje vse nezdrave dele. Kratko povedano, rana se mora obvarovati pred vsako nesnago in se mora uporabljati za obvarovanje pred vnetjem sredstvo, ki hladi in olajšuje bol. Staro dobro domače sredstvo, ki k temu dobro služi, je najbolj znano „praško domače mazilo“ iz lekarne B. Fragner, c. kr. dvorni založnik v Pragi. To sredstvo se dobiva tudi v tukajšnji lekarni gosp. Ign. Berbalka. — Glej inserat.

Med. univ.
dr. Rudolf Sadnik
zobozdravnik

ordinira tačas v Celju, Neugasse šte. 7.

od 9.—10. ure in od 2.—5. ure

v hiši gospoda doktorja Evgen Negri-ja.